Un joc complicat

On Februarie 14, 2009

Extinde-ți granițele influenței, adoptând o poziție fermă față de hotărârea ta de a-ți impune caracterul.

Drumul către o carieră de succes poate fi extrem de alunecos. Într-una din cele mai renumite cărți despre șah, " *Principii și tactici* ", Anton Berger specifica în primul capitol cele trei reguli importante din șah: "Atenție, atenție, atenție ! "

Pe măsură ce înaintezi în carieră, fii convins că te vei confrunta cu numeroase greutăți și te vei lovi de foarte multe obstacole care te vor ține departe de scopul pe care ți l-ai propus, de visele pe care le nutrești. Foarte mulți oameni invidioși sau dornici să avanseze în postul pe care îl urmărești tu, vor încerca să te împiedice să faci un pas înainte. În astfel de momente va trebui să iei o hotărâre: ori înaintezi cu prudență ori te resemnezi.

Leadership: Caracterul care decide rezultanta tuturor forțelor tale este în acord cu asumarea unui ego care nu permite compromisuri?

Margaret Thatcher, premierul Marii Britanii intre anii 1979-1990, a știut mai bine ca oricine cum să acționeze astfel încât să nu fie ținută în șah de către ceilalți aspiranți la scaunul confortabil de premier. Ca și la jocul de șah, Margaret Thatcher a fost foarte chibzuită și extrem de atentă la demersurile pe care urma să le facă, iar odată ce lua o decizie nu se mai răzgândea asupra ei. A spus-o chiar ea: " *Dumneavoastră vă puteți răzgândi, dacă vreți. Doamna nu se răzgândește.* "

Poate că și tu vei dori să ocupi o funcție înaltă de conducere și să-ți mărești puterea de influență. Te previn însă, că nu vei fi singurul care își dorește acest lucru. Cu siguranță vor exista și alte persoane dornice de succes și de ascensiune profesională.

Ca să câștigi în fața oponenților tăi, va trebui să înveți să joci dur, dar cu prudență ca Margaret Thatcher. Cumpănește bine mutările pe care dorești să le faci, apoi acționează decisiv. Amintește-ți că, întocmai ca la șah, mutările o dată făcute nu le mai poți schimba, iar o mutare greșită ar putea însemna sfârșitul partidei prin a fi făcut mat. Așa că, preia controlul asupra jocului înainte ca adversarii tăi să o facă.

Ego-ul poate fi ieșirea ta din starea de inerție auto-impusă numai dacă există o șansă de victorie asupra unei forțe foarte mari, al cărei rezultat te face să crezi că ceva mai presus decât tine veghează asupta ta, te călăuzește și te protejează.

Tu ai abilitatea de a înțelege și utiliza leadershipul ca instrument de asigurare a succesului? Capacitatea ta de a te menține ferm pe poziție este „marca distinctivă" a puterii tale de influență? Care e „piesa" cu cel mai mare potențial pe care o folosești ca să-ți controlezi oponenții? Poți crea puncte tari care să nu poată fi ușor atacate de către adversari? Te diferențiezi de aceștia prin atenția deosebită acordată demersurilor pe care le inițiezi?

Extinde-ți granițele influenței, adoptând o poziție fermă față de hotărârea ta de a-ți impune caracterul.

Poți face o diferențiere între Liderul-comun și Liderul-de-elită, fără să fie nevoie de

cunoașterea în amănunt a proceselor de realizare a obiectivelor planificate?

Leadershipul în ansamblul său are la bază o sumă de principii, practici, convingeri și strategii, ale căror raporturi și interferențe cu omul și circumstanțele în care se află generează, în ultim stadiu, acel elan lăuntric și acel tip de valoare de care liderul are nevoie pentru a se impune în fața celorlalți. Dar mai întâi de toate în fața lui.

Se impune deci crearea unei dihotomii între liderul-comun și liderul-de-elită în care se poate transforma individ ul la un moment dat. Diferența cea mai grăitoare dintre cele două tipuri fiind dată de jocul la care concurează fiecare, în pofida presiunilor, distragerilor, încercărilor de intimidare și comploturilor de orice fel. Dintre cele două tipuri, numai liderul-de-elită reînvie în el acea magie ciudată care îi strânge la un loc energiile cele mai puternice și uneltele spirituale folositoare transformării, benefice unei funcționări sigure și unei evoluții contra curentului.

Luând exemplul lui Margaret Thatcher, știm prea bine cum încearcă să joace liderul-de-elită în întunecatul infern al întorsăturilor de situații și al marilor schimbări, concentrate uneori într-o singură clipă. Încearcă să joace "nepiratat", adică legal, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți oponenți de a străduí să dobândească titlul de maestru. Ci doar păstrându-și poziția fermă, punându-și în prim plan îndrăzneala care se duce către oportunitate, conștientizând valoarea oricărei acțiuni întreprinse.

Cunoașterea în amănunt a proceselor de realizare a obiectivelor planificate nu se poate realiza decât printr-o introducere personală în decorul unei "prestații live" care contribuie la depășirea stării de risc în care se află un întreg ce poartă o realitate diferită de cea a părților care-l compun.

Poziția de titular în leadership se obține când te decizi să lupți pentru o cauză mai presus de tine și să te concentrezi pe ceea ce te face să mergi mai departe într-o direcție imposibilă.

Dar cum percepe acest joc liderul-de-elită? Dacă, de exemplu, i-am ridica liderului-comun această problemă, cu siguranță ne-am lovi de slăbiciunea sa, de neștiința de a gestiona mai multe teritorii străine, de indiferența cu care tratează o serie de factori strategici caracteristici fiecărei poziții, și de ignoranța de a acționa după un plan în acel moment care necesită idei novatoare.

În toate epocile liderul-comun de la baza societății a ignorat aceste mijloace de probare a valorii sale. Deși, paradoxal, el a fost principalul actor pe scena istoriei universale, jucându-și rolul continuu, inconștient de nepotrivirea sa la conducere, motivat doar sub impulsul dorinței de a fi în frunte.

În consecință, se pare că victoria este produsul aproape exclusiv al personalităților bine formate în luptele pentru supremație. Personalități ce totuși nu ar fi putut să își spună cuvântul fără susținerea unui joc complicat, la nivel superior, care constă în tendința de acumulare a unor avantaje poziționale sau materiale, dezvoltate ulterior până la forme cu caracter decisiv.

Obligația pe care ti-o asumi ca lider nu trebuie niciodată interpretată ca o clauză de răzgândire în cazul traversării unui drum anovoios, ci ca o clauză de risc voluntar spre identificarea si dezvoltarea zonelor de favorabilitate înaltă care te țin în formă.

Un joc complicat devine un adevărat spectacol demn de marile personalități ale istoriei

atunci când cele două reprezentații *"caracterul puternic"* și *"un ego care nu face compromisuri"* se prelungesc peste măsură. Dar merită să iei parte la el, fiindcă înveți cum să-ți găsești motivația într-un cadru ce nu permite favoruri, ci doar manifestarea mândriei.

Cred că vorbele scriitoarei de origine română, Irina Binder, exprimă cel mai bine atitudinea unui lider prins într-un joc riscant: *"Dacă vreodată voi ține capul jos,va fi doar ca să-mi admir pantofii."*

Source: https://neculaifantanaru.com/un-joc-complicat.html